

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Spania) la 5 februarie 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Cauza C-72/18)

(2018/C 161/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Părțile din procedura principală

Reclamant: Daniel Ustariz Aróstegui

Pârât: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Întrebarea preliminară

Clauza 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, aprobat prin Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 ⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări regionale, precum cea atacată din cauza principală, care exclude în mod expres recunoașterea și plata unei anumite prime personalului din cadrul administrațiilor publice din Navarra cu statut de „agent contractual de drept public” – cu contract pe durată determinată – pe motiv că o astfel de primă constituie o remunerație pentru promovarea și dezvoltarea unei cariere profesionale corespunzătoare exclusiv personalului din categoria „funcționar public” – cu contract pe durată nedeterminată?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Recurs introdus la 6 februarie 2018 de Sophie Montel împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 29 noiembrie 2017 în cauza T-634/16, Montel/Parlamentul

(Cauza C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Sophie Montel (reprezentant: G. Sauveur, avocat)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

- Reformarea hotărârii atacate și prin urmare:
- Anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din data de 24 iunie 2016, notificată la 6 iulie 2016, prin care se precizează „că un quantum de 77 276,42 de euro a fost plătit în mod nejustificat în favoarea doamnei Sophie Montel” și prin care se dispune ca ordonatorul competent și contabilul instituției să procedeze la recuperarea acestei sume.
- Anularea ansamblului notei de debit nr. 2016-897 semnate de același director general de finanțe la data de 4 iulie 2016.
- Pronunțarea cu privire la quantumul care trebuie alocat recurente pentru repararea prejudiciului moral care a rezultat din acuzațiile nefondate emise înainte de orice concluzie a unei anchete, din atingerea adusă imaginii sale și din tulburările foarte serioase care au avut loc în viața sa personală și politică din cauza deciziei atacate.

- Pronunțarea cu privire la cuantumul care trebuie alocat recurentei cu titlu de cheltuieli de procedură.
- Obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv întemeiat pe necompetența autorului actului.
 - Aspectele financiare intră în competența Biroului Parlamentului European, iar nu a Secretarului General
 - Absența unei delegări a Secretarului General
 - Excepția de nelegalitate ca urmare a atingerii independenței parlamentarilor și a dreptului la o judecată imparțială
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului *electa una via*
 - Președintele Parlamentului a sesizat OLAF și instanțele franceze
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare
 - Încălcarea prezumției de nevinovăție de către Președintele Parlamentului
 - Administrația Parlamentului este instanță și parte
 - Variația motivelor invocate de Parlament pe parcursul procedurii
 - Refuzul din partea Secretarului General de a asculta recurenta
4. Al patrulea motiv întemeiat pe inversarea sarcinii probei
 - Parlamentul a obligat-o pe recurentă să dovedească inexistența vreunei neîndepliniri a obligațiilor din partea acesteia, deși el nu dispunea de niciun element care să îi permită în mod serios să susțină existența unei neîndepliniri a obligațiilor
5. Al cincilea motiv întemeiat pe insuficiența motivării
 - Singurul motiv invocat este publicarea unei organigrame, deși aceasta nu dovedește nimic
6. Al șaselea motiv întemeiat pe atingerea principiilor securității juridice și încrederii legitime
 - Nicio normă nu stabilește lista elementelor care trebuie furnizate și recurenta este, prin urmare, supusă arbitrarității Parlamentului
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe atingerea drepturilor civice ale asistenților parlamentari
 - Parlamentul le interzice asistenților să aibă o activitate politică
8. Al optulea motiv întemeiat pe tratamentul discriminatoriu, pe *Fumus persecutionis* și pe un abuz de putere
 - Recurenta a fost supusă acestei proceduri ca urmare a ostilității politice afișate de Președintele Parlamentului European
9. Al nouălea motiv întemeiat pe atingerea independenței deputaților
 - Activitatea asistentului parlamentar nu se limitează la activitatea legislativă

10. Al zecelea motiv întemeiat pe o eroare de fapt

- Parlamentul s-a limitat la a răspunde că actele comunicate de către recurentă nu dovedeau nimic, deși aceste documente dovedeau activitatea asistentului
- Parlamentul este incapabil să își dovedească susținerile

11. Al unsprezecelea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

- Organigrama (punctul de plecare al procedurilor lansate de Președintele Parlamentului) a fost publicată în februarie 2015, dar restituirea plății nedatorate datează din august 2014

Acțiune introdusă la 7 februarie 2018 – Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-86/18)

(2018/C 161/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile

- Constatarea faptului că, prin neasigurarea intrării în vigoare, cel târziu la 18 aprilie 2016, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, p. 1) sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 51 din directiva menționată;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului, în conformitate cu articolul 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 12 920 de euro pe zi, începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză pentru neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor de transpunere a Directivei 2014/23/UE;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Statele membre erau obligate, în temeiul articolului 51 alineatul (1) din Directiva 2014/23/UE, să asigure intrarea în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma acestei directive până la data de 18 aprilie 2016. În lipsa comunicării de către Luxemburg a măsurilor de transpunere a directivei, Comisia a decis să sesizeze Curtea de Justiție.
 2. În cadrul acțiunii sale, Comisia propune obligarea Luxemburgului la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 12 920 de euro pe zi. Cuantumul penalității cu titlu cominatoriu a fost calculat ținând seama de gravitatea și de durata încălcării, precum și de efectul disuasiv în funcție de capacitatea de plată a acestui stat membru.
-